

[Glistrup]

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager det.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond.

(Lovforslag nr. L 41. Fremsat 14/10 77. Første behandling 2/11 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af investeringsfondsloven og kildeskatteloven.

(Lovforslag nr. L 2. Fremsat 5/10 77. Første behandling 11/10 77. Betænkning 2/11 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Ole Olsen (SF):

I betænkningen har vi skrevet, at vi ville udtale vores stilling til lovforslaget ved behandlingen i salen. Det skal jeg derfor gøre. Vi må erkende, at der nok ligger nogle ganske uvæsentlige forbedringer i lovforslaget, men da vi er modstandere af selve loven, har vi besluttet os til, at vi ikke vil blande os i,

hvad der sker, så vi vil undlade at stemme ved tredje behandling.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg skal blot meddele, at vi ikke specielt har noget mod dræningsanlæg, men vi finder ikke, at vi kan støtte denne lovgivning, og vil undlade at stemme ved tredjebehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme. (Kontantvurdering) [af Aksel Pedersen (V), Hagen Hagensen (KF), Bollmann (CD) og Arne Bjerregaard (KrF) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 60. Fremsat 19/10 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Det er jo et forslag, som vi kender fra tidligere, hvor det blev fremsat af venstre. Det går ud på, at vi ved ansættelsen af ejendomsværdien på fast ejendom skal regne med værdien i handel og vandel, som den ville have været ved et kontant køb. Jeg har allerede tilkendegivet – og min forgænger har også gjort det – at regeringen ikke er imod ændringer i vurderingssystemet, og derfor nedsatte min forgænger i efteråret 1976 en arbejdsgruppe, der skulle foretage en analyse af de nuværende vurderingsregler og

[Ministeren for skatter og afgifter]

den i øjeblikket anvendte fremgangsmåde ved vurderingerne. Det blev også i kommissoriet angivet, at arbejdsgruppen skulle redegøre for fordele og ulemper ved eventuelt at indføre det såkaldte kontantvurderingsprincip i forbindelse med en revision af vurderingsreglerne. Arbejdsgruppen regner med at komme med sin redegørelse i 1978. Jeg synes derfor, vi alle sammen afslappet og roligt skal afvente redegørelsen, forinden vi tager stilling til det spørgsmål, som lovforslaget her tilsigter en løsning på.

Karl Nielsen (S):

Vi er enige med ministeren i, at forslaget om overgang til kontantvurdering må afvises på nuværende tidspunkt. Vi synes nok, at forslagsstillerne kunne have haft så megen tålmodighed, at de havde afventet det sagkyndige udvalgs betænkning om hele vurderingsstrukturen, hvori også kontantvurderingsproblematikken indgår. Vi vil ikke i dag afvise, at kontantvurdering i givet fald kan indføres på et eller andet tidspunkt, men vi vil som sagt afvente resultatet af det nedsatte udvalgs arbejde.

Kirsten Jacobsen (FP):

I det foreliggende forslag om vurdering af landets faste ejendomme er der meget, som vi kan være enige med forslagsstillerne i. Bl. a. kan vi være helt enige i, at den vurderingsform, man har i øjeblikket, er urimelig, og at den giver vilkårlige resultater. Derfor er fremskridtspartiet også tidligere kommet med et forslag om, at man skulle nedsætte et udvalg, som skulle foreslå en helt ny form for vurdering af landets faste ejendomme, hvorved man kom frem til et mere ensartet vurderingsgrundlag end det, der findes i øjeblikket.

Når fremskridtspartiet ikke umiddelbart kan tilslutte sig det foreliggende forslag, så skyldes det, at forslaget om vurdering efter kontantprincippet jo bygger på de samme principper som det vurderingsgrundlag, man i øjeblikket anvender. Jeg kan ikke se, at man vil få et bedre vurderingsresultat, så længe man anvender det samme forkerte grundlag. Jeg kan være helt enig med forslagsstillerne i, at forslaget, første gang man anvender det, vil give en lavere stigning i de offentlige vurderinger, end hvis man bruger

det nuværende princip. Men når det rent faktisk har vist sig, at de vurderingsmænd, som findes ude omkring i landet, ikke har været i stand til at vurdere ejendommene på en rimelig måde efter det nuværende princip – hvad en fornuftig køber vil give for ejendommen i normalt prioriteret stand – så kan jeg ikke se, at de samme vurderingsmænd skulle være bedre i stand til at regne kontantprisen ud, for så skal de jo til at sætte kursværdier osv. på forskellige ting.

Derfor vil fremskridtpartiet under udvalgsarbejdet gerne have klarlagt nogle af alle disse problemer. Vi ser meget, meget hellere en virkelig reform på dette område, men kan vi ikke komme længere, vil vi til syvende og sidst nok overveje, hvorvidt det her foreslåede system ikke er noget mere rimeligt end det, vi har nu, fordi det afbøder de meget høje stigninger. Man skal bare være klar over fra forslagsstillerens side, at det er altså kun et engangsfænomen, for lige så snart man er ude over den første vurdering, så vil de samme stigninger jo ske.

Det, fremskridtspartiet mest har imod både det foreslåede og det nuværende princip, er, at vurderingsgrundlaget ikke er rigtigt, ikke er tilstrækkeligt og i praksis har vist sig ikke at være særlig anvendeligt. Derfor vil vi altså også være noget skeptiske over for forslaget.

Hagen Hagensen (KF):

Forslaget, som mit parti er medforlagsstiller til, er efter vor opfattelse nødvendigt nu. 16. almindelige vurdering med de meget betydelige forhøjelser, der har været, gør det klart, at der må et ændret vurderingsgrundlag til, og at vi må se at finde frem til et sådant.

Det er helt givet, at der på grundlag af vurderingssummer beregnes en hel del, som har betydning – jeg havde nær sagt til daglig, men i hvert fald hvert år. Det drejer sig om skatter af jord, det drejer sig om skat af formue. Det er af imaginære værdier, man beregner disse ting, det er simpelt hen af værdier, som den enkelte i dagen ikke har nogen glæde af. Så snart der sker en omsætning af fast ejendom, finder der en beregning sted, hvorefter de reale værdier kommer frem gennem kursnedslag og på anden måde.

[Hagen Hagensen]

Jeg synes, der er grund til at tage det op nu, og jeg synes, det skal gøres i god tid, før vi skal til at bruge loven om vurdering af fast ejendom på ny, nemlig ved 17. alm. vurdering.

Ministeren siger, at vi kan tage det roligt og afslappet, vi har tid nok. Jeg tror, man trænger til at få det lagt fast nu. Når hr. Karl Nielsen vil afvise forslaget, men ikke dets principper, vil jeg sige, at så glæder vi os til at drøfte disse principper i udvalget.

Fru Kirsten Jacobsen har ret i, at der må et andet grundlag for vurdering af fast ejendom til. Men fru Kirsten Jacobsen gør sig skyldig i en fejl, når hun mener, at vurderingsrådene fremover skal til at fastsætte den kontantpris, der er tale om. Det har man ikke sagt de skal gøre ifølge dette forslag. De skal vurdere på et grundlag, som de er kendt med, og derefter skal der finde en omberegning sted. Om dette så ender med at blive det, vi når frem til, det ved jeg ikke. Men det er i hvert fald helt givet, at vi trænger til at få et ændret princip for vurdering af faste ejendomme, således at de værste skavanker, der er følgen af det nuværende system, kan undgås. Det er vel sandt nok, at det vil væsentligst vise sig ved den første vurdering, at man kommer ned i niveau, derefter vil stigningerne være omtrent de samme, men det væsentlige er vel, at vi får et grundlag, vi kan gå ud fra, og hvor vi på en anden måde kan arbejde med reale værdier og ikke med disse imaginære værdier.

Jeg håber på, at man vil slutte sig til disse principper, når vi nu kommer til at drøfte forslaget i udvalget.

Bollmann (CD):

At der er noget galt med det nuværende vurderingssystem, bliver vel flere og flere enige om, og at selve vurderingen i et vist omfang er medvirkende til at presse ejendomspriserne i vejret, må nok også erkendes, ikke mindst efter at resultaterne af 16. alm. vurdering er offentliggjort.

CDs mål er at gøre denne vurdering overflødig, set i relation til beskattningen. Derfor har vi som bekendt foreslået afvikling af såvel grundskatter som lejeværdibeskatning. Men vi er udmærket klar over, at den afvikling vil tage sin tid, og indtil da vil vi natur-

ligvis gerne være med til at fjerne de værste ulemper ved den nuværende vurderingsform.

Det er klart, at de store forskelle i belønningsforhold giver et uens beskatningsgrundlag, uanset om det drejer sig om obligationskurser, pantebrevsstørrelse eller rentesats. Også når man sammenligner med værdiansættelsen af andre formuegoder, er der en skævhed. Men de geografiske forskelle og fornemmelsen i befolkningen af tilfældighed ved selve vurderingsforretningen er nok de faktorer, der først og fremmest gør en vurderingsreform nødvendig. Derfor håber jeg, at det under udvalgsbehandlingen vil være muligt at få regeringspartiet i tale. CD vil i hvert fald positivt medvirke hertil.

Ole Olsen (SF):

Her er et nyt forslag fra den nye blok, som er opstået her i tinget, og vi har i dag hørt, at fremskridtspartiet måske ikke ligefrem er begejstret, men måske vil overveje at stemme for forslaget alligevel. Så begynder blokken virkelig at vokse foruroligende. Det er en række af disse partier, den socialdemokratiske regering har støttet sig til. Her kan man altså se, hvad den socialdemokratiske frøken får for sin villighed.

Under augustforligsforhandlingerne var det sådan, at der var en række partier, man ikke kunne tale med, og hvis stemmer åbenbart ikke talte med. Jeg synes, denne borgerlige opmarch bør give socialdemokratiet og regeringen anledning til at tænke sig om en gang til og overveje, om man ikke skulle forsøge at få kontakt med de stemmer her i tinget, der i hvert tilfælde om denne problemkreds er mere enige med socialdemokratiet, end socialdemokratiet er med disse borgerlige partier.

Om selve kontantvurderingen skal jeg sige, at jeg ikke rigtig kan se, at den løser nogen problemer. På trods af hvad hr. Hagen Hagensen sagde heroppe om, hvordan vurderingen skulle foregå, så står der jo i den foreslåede § 10, stk. 3, at ved ansættelsen af ejendomsværdien regnes der med værdien i handel og vandel, som denne ville være ved kontantkøb. I øjeblikket har vi en ret umulig situation, hvor nogle vurderingsmænd – som måske ikke alle sammen er lige kvalificerede – forsøger over hele landet at foretage en vurdering af den værdi, som ejendommen

[Ole Olsen]

ville have i handel ogandel i normalt prioriteret tilstand. Vi ved, at dette har givet anledning til enormt mange problemer og en uensartet vurdering rundt omkring i landet. Forestiller man sig, at det skulle blive bedre, når akkurat de samme vurderingsmænd skulle til at vurdere værdien i handel ogandel, som den ville være ved kontantkøb? Der er dog noget at rette sig efter, når man skal forsøge at vurdere værdien i normalt prioriteret tilstand; jeg kan ikke se, at man har noget som helst at rette sig efter rundt omkring, når man skal til at vurdere værdien, som den ville være ved kontantkøb. Det kan man jo ikke klare bare ved at regne med nogle kurstab, som er opstået under helt andre forhold, hvor kontantkøb ikke anvendes.

Det skal erkendes, det har jeg sagt allerede, at vi har vældig store problemer med vurderingen, og dem er vi nødsaget til at gå i gang med at løse, men jeg synes, den dårligst mulige måde at løse dem på er ved at springe ud i en kontantkøbsvurdering, når vi ikke engang har været i stand til at løse de andre problemer.

O.k., lad os tage det som noget, vi kan se på i et udvalg, bestemt ikke for at vedtage dette forslag, men for at få undersøgt de problemer, der faktisk findes i forbindelse med vurderingen.

Kaj Hansen (DKP):

Vi har en samfundsmæssig sygdom: de kæmpestore værdistigninger på jord og fast ejendom. Denne sygdom kan måles, den kan bl. a. måles ved ejendomsvurderingerne hvert fjerde år; dér kan man se, hvor høj feberen er. Nu kommer de konservative så og siger: skal vi ikke slå termometret i stykker? Eller i hvert fald: kan vi ikke køle det så meget ned, at det viser et resultat, der ikke er i overensstemmelse med kendsgeneringerne? I virkeligheden vil kontantvurdering jo bare betyde, at disse jord- og ejendomsværdier på papiret nedsættes med en 30–35 pct.

Jeg kan ikke lade være med at fremdrage nogle bemærkninger til et andet forslag, lovforslag nr. L 66 om særlig indkomstskat, der kommer til behandling senere. Når de konservative ikke vil have skat på salg af aktier, så motiverer man det med, at der ikke skal svares skat af pengeforringelsen ved salg af fast ejendom. Så lyder det meget besynder-

ligt, at de konservative, som også er medforlagsstillere til lovforslag nr. L 60 om kontantvurdering, begrundet dette forslag med, at aktier kun bliver beskattet af kontantværdien, mens fast ejendom også beskattes af kursværdien, der ligger 70 pct. højere. Sandheden er vel, at de konservative hverken vil have skat på aktier eller på fast ejendom. Den begrundelse, man giver – med modsat fortegn i forbindelse med de to forslag – er meget interessant, men det er i virkeligheden hykleri.

Det er mere tåleligt at høre en missionsmand bande end at læse de konservatives bekymringer for kapitalens beskatning. Alt for ofte camouflerer man de egentlige hensigter med de forslag, man fremsætter. Det gælder også de partier, der har fremsat forslaget om kontantvurdering her. Det ligger vel i virkeligheden sådan, at de konservative ikke vil have skat på pengeforringelsen ved salg, hverken af aktier eller af fast ejendom, men en helt anden stilling har de, når det drejer sig om lønområdet.

Man løser ikke dette kæmpestore samfundsproblem ved at komme med patentløsninger på, hvordan man skal vurdere de faste ejendomme. En korrekt vurdering må gå ud fra, hvad disse ejendomme indbringer ved salg, og det er jo også sådan, at det er disse salgssummer, der lægges til grund. Kommunerne har foreslået noget, der er meget bedre, nemlig at man vurderer hvert eneste år, og at man vurderer på grundlag af det foregående års salg af jord og fast ejendom. Så når man frem til noget af det mest korrekte, man kan opnå i denne forbindelse.

Hvis man endelig vil tage fat på at løse det samfundsproblem, som værdistigningerne på jord og fast ejendom er, så har vi jo det udmærkede forslag liggende i skatte- og afgiftsudvalget om indefrysning af værdistigningerne på jord og fast ejendom. Det er i virkeligheden den eneste vej frem.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan ikke støtte en gennemførelse af forslaget om ændring af vurderingen af landets faste ejendomme til en kontantvurdering. Jeg indrømmer som flere andre ordførere, at der er grund til at se på, om vi kan gøre vore vurderinger bedre, men så vidt jeg kan skønne, er dette forslag ikke tænkt igen-

[Bernhard Baunsgaard]

nem. Der er bl. a. ikke taget stilling til, hvordan det skal virke i vor formuebeskatning og vore andre beskatningsformer. Det burde man have gjort, før man fremsatte et sådant forslag. Til dette kommer, som det er meddelt her, at der er nedsat et udvalg til overvejelse af alle disse forhold, og det er naturligt, at vi venter og ser, hvad der kommer ud af udvalgsarbejdet.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi er naturligvis positive over for et forslag, som vi er medforlagsstillere til.

Det er sagt fra flere sider, at når vi er over den næste vurdering, altså 17. alm. vurdering, så vil vi få den samme stigningstakt. Det er næppe helt rigtigt, og det er i alt fald en af bevæggrundene for, at jeg går med i dette forslag, at dette ikke er rigtigt. Prioriteringsmulighederne vil stadig være bestemmende for en given forskel imellem kontantvurderingens og den nuværende vurderings stigningstakt. Det vil man, hvis man regner efter, bl. a. se af den forskel, der i de sidste ti år har været imellem den faktiske vurdering og den, man kan udregne ved en kontantvurdering.

Det er da muligt, at der kan være visse ting, som må ændres i det forslag, der ligger her, men princippet i det mener jeg er det rigtige princip at få frem, og derfor vil jeg da håbe, at vi kan få en positiv behandling af dette forslag i udvalget.

Hjortlund Christensen (DR):

Jeg bemærkede, at ministeren nævnte, at der er nedsat et udvalg, som vil barsle med en betænkning i 1978. Det kan vi i allerhøjeste grad stille os tilfreds med. Der er jo en tre års tid til, at vi skal have den 17. alm. vurdering. Det er kun prisværdigt, at man nedsætter et sådant udvalg, for der er da ingen, der er helt tilfreds med vurderingen, og kan man ændre noget på den, så er det da helt i orden. Vi vil med glæde afvente den redegørelse.

Ser man på, hvem der er forlagsstillere til dette lovforslag, så kender vi jo linjen. De har haft evne til sammen med socialdemokratiet at få amtsgrundskylden sat ned fra 20 til 13 pct., og nu vil man have mere. Man taler om vurderingen, men det er nok ikke så meget vurderingen, der er noget i vejen med,

som den politik, der ligger til grund for den oppustning af jord- og ejendomspriser, der finder sted.

Der kan spindes mangan ende om hele problematikken, og man kan så give sig til at spørge, hvad det er, der er vurderet for lavt eller for højt. Jeg har i alt fald ikke kendskab til, at man kan købe byggegrunde til vurderingspriserne i byområder. Endelig er det da således, at sælger man en gård eller en ejendom, så bliver de pantebrev, som der bliver dyngert af ved en handel, i alt fald som regel vurderet til 70 pct. Deri ligger også noget, der har relation til det, forlagsstillerne har ønske om.

Retsforbundet afventer en realistisk forhandling om den jordreform, vi har stillet forslag om, og vi ser med glæde hen til, at vort forslag får en positiv behandling, men der er én ting, der er helt sikker, nemlig at det foreliggende forslag kan vi absolut ikke acceptere, for det følger den linje, som jeg var inde på før, med at frigøre det, man kalder kapitalgoder, for så mange afgifter som muligt.

Waldorff (VS):

Da det tilsvarende forslag – dengang fra venstre – om kontantvurdering af faste ejendomme var til behandling i foråret 1976, sagde vi, at selve spørgsmålet om den ene eller den anden vurderingsform i sig selv ikke er særlig interessant. Spørgsmålet er selvfølgelig, hvad man bruger den ændrede vurdering til.

Der foreslås en kontantvurdering i stedet for den nuværende form for vurdering, og vi kan godt medgive, at selv om der er tale om en temmelig konstrueret værdi, så vil resultaterne af kontantvurderingen næppe blive meget mere tilfældige eller vilkårlige, end de er i øjeblikket. Men kontantvurderingen indebærer samtidig, at den ansatte ejendomsværdi falder til omkring 60 pct. af den nuværende. Og konsekvensen af det bliver – det fandt man ud af, sidst det var til behandling – en foræring til ejerboligerne på 900 mill. kr. Det underer mig faktisk, at det ikke har været omtalt heroppefra fra andre partier, at det faktisk indebærer en foræring, som i dag vil beløbe sig til over 1 mia. kr.

Det, som har betydning for os, er selvfølgelig, at venstre og konservative og de kriste-

[Waldorff]

lige finder det passende at give parcelhusejerne et beløb af denne størrelsesorden. Man kunne mene, at det nok havde været passende, om man havde nævnt beløbet på ca. 1 mia kr. i bemærkningerne. I dette tilfælde kan man i hvert fald ikke som i en række andre tilfælde undskylde sig med, at man ikke kendte beløbets størrelse. Det er faktisk kommet frem.

Vi andre kan så nøjes med at konstatere, at de borgerlige partier ikke finder, at det er tilstrækkeligt, at selvejerne allerede nu har forbrugsmuligheder, som ligger 30 pct. over lejernes forbrugsmuligheder, i kraft af de lavere boligudgifter og i kraft af muligheden for at foretage belåning af ejendomsværdistigningerne. Det er selvfølgelig de værdistigninger, der er det egentlige problem, både med hensyn til de kapitalgevinster, der hentes hjem, og med hensyn til den inflation, der er.

Vi finder det temmelig overflødigt at spørge partierne, hvor de mener at den milliard skal hentes, som man her vil forære selvejerne; den vil man formentlig – i forlængelse af tidligere politisk praksis – hente hos dem, der har dårligst råd til at betale.

Aksel Pedersen (V):

Har jeg opfattet det, der er blevet sagt, rigtigt, så vil jeg for en gangs skyld takke for den behandling, som forslaget har været udsat for. Forslagsstillerne har også haft en fornemmelse af, at tiden har vist, at vort forslag er rigtigt.

Ministeren og hr. Karl Nielsen mener, vi skal indtage en afventende holdning. Det ville være vanskeligt for os, da vi ser, hvilke vanskeligheder der nu skabes derved, at man beskatter kurstab. Det synes vi er urimeligt.

Fru Kirsten Jacobsen var inde på vurderingsmændenes muligheder, og jeg kan da være ganske enig med fru Kirsten Jacobsen i, at der nok er god grund til at se på vurderingsprincippet som sådant, men det kan vi jo tage på en anden led.

Hr. Hagen Hagensen var inde på det samme, som jeg nævner her, at vi skal benytte tiden, så vi ikke kommer for sent en gang til. Han gav fuld tilslutning, selvfølgelig, da han er medforslagsstiller.

Hr. Ole Olsen nævnte den nye blok. Det er da vist helt forkert, hr. Ole Olsen. Der er

blot tale om, at flere og flere partier har indset, at det forslag, der oprindeligt kom frem, er rigtigt. Der er ikke tale om blokdannelse her. Det er en udvidelse af den kreds, der forstår, at det er rigtige tanker, vi kommer med.

Hr. Kaj Hansen sagde, at de konservative ville slå termometret i stykker. Det er nok muligt, men der er visse tilfælde, hvor man godt kan undvære termometret: hvis det f. eks. drejer sig om en forstuvet ankel. Derfor er det alligevel rigtigt at se på de virkninger, tingene kan have.

Hr. Waldorff siger, at det er en foræring til kapitalejerne. Ja, det er en foræring til kapitalejerne, for så vidt som man fastholder samtlige promiller og procenter, der er forbundet med de ting, som forslaget vedrører, men det er jo noget, som skal drøftes i udvalget, hvor vi virkelig skal til at grave i den slags ting.

Når vi har fremsat forslaget igen, så er grunden den, at det efter den sidste vurdering er blevet indlysende for de fleste, at den vurderingsform, vi bruger, virker helt forkert og nærer inflationen. Når man bygger et hus eller køber et færdigt hus, der er prioriteret, vil man vide, hvad den kontante pris er. Hvordan man så skaffer de penge, er en individuel sag: de kan skaffes dyrt; og de kan skaffes billigt, hvis man har opsparing; men prisen på disse er en sag imellem den enkelte og de forskellige kreditinstitutioner. Men så lægger myndighederne det tab, man pådrager sig, til husets pris og siger, at det under det nuværende system er en formue, at det er en sum, der skal danne grundlag for beregning af husleje af egen bolig, og som man skal svare gaveafgift og kapitalvindingsskat samt ejendomsskat, grundskatter og dækningsafgifter af.

Hvor mange finder, at det er rimeligt, at man skal beskattes af tab? Gør man ikke det, kunne man jo gå ind for den kontante vurdering som princip. Men det skal jo nok vise sig endnu et stykke tid, at vi skal slås om at finde det flertal, selv om jeg som sagt ligesom lyttede mig til, at der er en mulighed for nu at komme frem til et flertal hurtigere, end vi måske forestiller os.

De oppustede værdier øger inflationen i uhyggelig grad: man ser efter hver vurdering en stigning i ejendomspriserne, som ligger langt over det gennemsnitlige. Huse eller an-

[Aksel Pedersen]

den fast ejendom har en bestemt værdi, men med de uhyggelig høje renter, vi har, er det, som bliver lagt til nu, ikke et udtryk for værdiforøgelse, men et udtryk for tab. Ved at lægge procentstigninger til en pris, som indeholder et tab, får man en inflatorisk tendens. Hvis man beregner værdien af formue i obligationer, fratrækker man jo nemlig kurstabet, inden man siger, hvad de betyder på kapitalen.

Til slut: der tales om enorme stigninger på jord og faste ejendomme efter den sidste vurdering. Det kunne jo være, tallene ikke var så grelle, hvis man undlod at lægge kurstabet til den vurdering. Jeg må endnu en gang appellere til de partier, der ønsker en reel og retfærdig beskatning, om, at man tilslutter sig forslaget.

Hagen Hagensen (KF):

Undskyld, jeg tager et minut af tingets tid, men jeg synes, der er et par fejltagelser, der må rettes. Hr. Ole Olsen talte om, at vi ved forslaget gjorde noget forkert ved, at der i § 10, stk. 3, som loven ønskes affattet, står, at der ved ansættelsen af ejendomsværdien skal regnes med kontantpris. Det er da så sandt, som det kan være, for det er ansættelsen; derimod skriver vi jo, hvordan der skal vurderes forud for, at ansættelsen finder sted, og det står nærmere beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget. Der er ingen uoverensstemmelse mellem de ting.

Den anden ting er måske knap så iøjne-springende. Hr. Hjortlund Christensen talte om, at det var lykkedes visse partier at få nedsat grundskatterne fra 20 pct. og nedefter. Det er dog 20 promille, det skal blot siges, selv om hans parti måske nok havde ønsket, at grundskatterne lå oppe omkring de 20 pct. Vi er altså nogle, der ønsker, de skal være væsentligt under de 20 promille.

Dernæst må jeg have lov til at sige noget til hr. Bernhard Baunsgaard, som jeg sjældent går i clinch med fra denne talerstol. Jeg konstaterede, at hr. Bernhard Baunsgaard godt vil være med til at bruge oppustede ejendomsværdier, det, som jeg kaldte for imaginære værdier, til at beregne bl. a. formueskat efter. Det synes jeg egentlig var rart at få at vide; dér står hr. Bernhard Baunsgaard altså. Vi er nogle, der synes, det skal være reale værdier og reelle værdier, der skal

danne udgangspunktet for de efterhånden meget tyngende skatter, og vi har også en formening om, at de rette vurderinger måske kunne være med til i nogen grad at holde priserne på et andet niveau. Det, der er afgørende, er vel, at man, efter at man gør op – det blev også sagt af en anden ordfører – beregner, hvad man har tilbage af realværdi netop ved kursnedgangen og ved kursnedslagets beregning, og derfor må det være den reale værdi, der lægges til grund.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Hagen Hagensen må naturligvis konstatere, hvad i alverden han får lyst til at konstatere, men jeg vil bare gøre ham opmærksom på, at det ikke var korrekt, når han ville udlægge mine ord, som han gjorde. Jeg sagde udtrykkeligt: dette forslag fra konservative og venstre m. fl. er uigennemtænkt; der er f. eks. ikke taget stilling til, hvordan man skal betale de beskatninger, der i dag hviler på vurderingen, som den er. Men jeg vil gerne være med til at undersøge, hvordan vurderingen kan gøres bedre, end den sker i dag. Det var det hele, jeg sagde. Jeg er ikke tilhænger af oppustede værdiers beskatning. Jeg har tværtimod sagt, at vi skal se at komme væk fra inflationsbeskatningen, når det gælder særlig indkomstskat, hvor venstre jo har gennemført det sammen med socialdemokraterne.

Aksel Pedersen (V):

Bare ganske kort. Det glæder mig, at hr. Bernhard Baunsgaard også vil arbejde med på at få en vurdering, som kommer til at hvile på et retfærdigt grundlag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Lejeværdi af bolig i egen ejendom) [af Bollmann (CD) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 64. Fremsat 20/10 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Forslaget går ud på, at et skattemæssigt overskud af enfamiliehuse og ejerlejligheder ikke skal medregnes i den skattepligtige indkomst fra og med 1979. Det er et paradeforslag, der foreligger her. Enhver ved jo, at lejeværdien af folketingets overvejende partier og herunder boligforligspartierne er fastlagt for 1978, og at de samme partier vil tage fat på at overveje lejeværdien for 1979 og fremad. På indeværende tidspunkt er der altså ikke nogen, der har kendskab til, hvordan det skal være for 1979, og på indeværende tidspunkt vil det være fuldstændig urimeligt at tage stilling på den måde, centrumdemokraterne gør det, uden i øvrigt at tage stilling til, hvad der skal ske med fradragene på selvangivelsen, og hvad der skal ske i relation til lejerne – for jeg går ikke ud fra, at man yderligere vil uddybe den forskel, der er på ejerne og lejerne her.

Man anfører, at dette lovforslag skulle være fremsat særligt af hensyn til pensionisterne. Måske ved man ikke, at regeringen overvejer, hvorledes man skal begrænse pensionisternes særlige boligudgifter, og at det vil indgå i regeringens pensionsreform, hvor dette rent faktisk hører hjemme.

Jeg synes, at centrumdemokraterne skulle gå lidt mere positivt ind i boligforligsforhandlingerne, hvor man ved at disse spørgsmål bliver afgjort og drøftet, i stedet for at komme med et paradeforslag som dette.

Bakholt (S):

Jeg kan tilslutte mig de bemærkninger, som skatteministeren har fremsat, og jeg skal blot tilføje, at dette lovforslag ikke indgår i nogen som helst økonomisk eller skattemæssig sammenhæng, som det må forlanges, når

man diskuterer overskud og underskud af ejerboliger.

Forslaget kan meget nemt medføre, at folk, som har mulighed for at flytte deres gæld væk fra boligen, flytter den og derved opnår en større skattemæssig fordel af forslaget.

Endelig vil jeg fremføre det synspunkt, at en fritagelse for beskatning af overskud af ejerbolig vil give mulighed for en forbrugsudvidelse for en ganske bestemt gruppe. En sådan mulighed harmonerer dårligt med den finanspolitiske stramning, der blev vedtaget i augustforlig II.

Kirsten Jacobsen (FP):

Heller ikke dette er noget nyt forslag. Forslagets tekst tyder på, at det er et skatteforslag, mens forslagens bemærkninger mere tyder på, at det er et pensionsforslag. Hvis vi fra fremskridtspartiets side skal tage stilling til den skattetekniske side af sagen, må vi klart give udtryk for, at vi ikke kan være med til, at en speciel form for indtægt ikke skal komme til beskatning.

Hvis vi derimod ser på bemærkningerne og de intentioner, der ligger bag ønsket fra forslagsstillerne om at forhindre, at specielt pensionistgruppen bliver hårdt ramt, kan vi være helt enige med forslagsstillerne. Vi vil ikke afvise, at vi for pensionisterne vil være med til at gennemføre en ordning, som svarer til den ordning, man har for ejendoms-skatte, for vi synes ligesom forslagsstillerne, at det er urimeligt, at folk, der har boet i et parcelhus og sparet op i mange år, når de nu bliver folkepensionister og ikke har anden indtægt, skal tvinges til at sælge deres hus. For hvis de belåner ejendommen, skal de betale renter og afdrag på de lån, de får, og så bliver de ikke spor bedre stillet, end de var i forvejen. Som forslaget foreligger nu, må vi altså stemme imod det, hvis det kommer til afstemning, på grund af den skatte-tekniske side af sagen, men hvis vi kan finde en fornuftig løsning, hvorefter pensionisterne bliver stillet bedre, dvs. at de får bedre mulighed for at blive boende i deres parcelhuse, så vil vi godt se på det.

Christophersen (V):

Vi er tilhængere af, at man afvikler lejeværdibegrebet. Det har vi sagt mange gange